

loven, maatte optages en udtryffeligg Bestemmelse i den om, at det var vedkommende Minister, der havde at afgjøre, hvorvidt den Embedsmand, der blev affødet, havde gjort sig skyldig i Misligheder af en saadan Beskaffenhed, at hans Stilling som Embedsmand derved var svækket, og at som Følge deraf hans Pension skulde bestemmes ved særlig Lov. Det foreliggende Lovforslag er dog gaaet en anden Vej. Det har foreslaaet Oprettelsen af en særegen Domstol til at paakjende den Slags Spørgsmaal. Hvorvidt nu dette er rigtigt eller ikke, skal jeg tilstaae, at jeg anseer for noget tvivlsomt. Det forekommer mig, at det vilde være nok saa naturligt, at det var vedkommende Minister, der havde at domme i Sagen. Naar den høitærede Finantsminister nu imidlertid har troet at burde opgive en saadan Ret for sit og andre Ministres Vedkommende, saa maa jo igjen det Spørgsmaal opstaae, om da den Sammensætning af vedkommende Domstol, som af ham er foreslaaet, kan ansees for heldig. Der er foreslaaet, at der til den skal vælges 2 Medlemmer af de overordnede Domstole, og at de 3 øvrige Medlemmer skulle være Mænd, der enten beklæde eller have beklædt høiere Embeder i Administrationen. Men om man nu end i det Hele maatte ansee en saadan Domstol for nødvendig, saa formener jeg dog, at det, naar man overlader til hans Majestæt Kongen at vælge de paagjældende Medlemmer af Retten, vil være rigtigst og hensigtsmæssigt saa ikke tillige at stille nogen Begrænsning for Valget. Jeg troer ogsaa, at man vil berede den foreslaaede Bestemmelse en bedre Modtagelse i det Hele taget ved at opgive de Grændser, som saaledes ere tænkte satte for Kongens Ret til at udnævne Dommerne.

Søbrigt skal jeg ganske slutte mig til det foreliggende Lovforslag og kun endnu udtryffeligg udtale min Billigelse af, at den ærede Finantsminister ikke har ladet sig paavirke af de Fordringer, der høitroet have gjort sig gjældende om en stærk Begrænsning af Embedsmændenes Pensionsret, deels med Hensyn til de Indtægter, hvoraf Pensionen skulde beregnes, og deels med Hensyn til den Scala,

hvorefter Beregningen skulde skee. Disse Fordringer ere upaatvivlelig fremkomne, uden at man ret har lagt Mærke til, hvad det er, der i Virkeligheden har medført den nu for Tiden ganske vist store Sum, hvormed Pensionerne ere opførte i vore Finantslove, og uden at det derhos endvidere tilbørlig er blevet taget i Betragtning, hvad der allerede i Gjærningen er skeet ad anden Vej for at indskrænke Pensionernes Beløb. Naar man vil tage tilbørligt Hensyn hertil, saa troer jeg ikke, at man vil kunne finde det forsvareligt at vige bort fra den ældre Scala, hvis Virkninger for Fremtiden ville blive langt ringere, end de have været tidligere.

Svensson: Idet jeg i det Hele taget kan tiltræde det foreliggende Lovforslag og maatte takke den høitærede Minister for, at det er kommet frem her iaar, er der kun et Par enkelte Smaa bemærkninger, som jeg skal tillade mig nu at fremsætte. Da der jo i Hovedprinciperne tør formodes at være almindelig Enighed tilstede i Sagen, antager jeg, at det vel kan være tilladt allerede ved denne Behandling at komme ind paa saadanne enkelte Smaatinge. — Jeg skal da først bemærke, at naar det i Slutningen af § 2 hedder, at den Embedsmand, hvis Pension skal bestemmes ved særlig Lov, skal, forjaaviddt Rigsdagen ikke er samlet, indtil næste Rigsdagsamling oppehøre $\frac{2}{3}$ af fuld sædvanlig Pension, da forekommer det mig, at Terminen „indtil næste Rigsdags Sammentræden“ er en noget forunderlig Termin. Man kan jo nemlig tænke sig, at Rigsdagen slet ingen Beslutning tager, hvorved saa maaskee hans Pension vilde standses for eet eller to Aar. Det forekommer mig derfor, at det vilde være rigtigere at sætte: „indtil Sagen endelig er afgjort“ eller desl. — Jeg skal dernæst henlede Opmærksomheden paa et andet Punkt, som forekommer mig at være vigtigere, nemlig Bestemmelsen i § 5, hvor det hedder: „For Officerer og de med dem i Klasse staaende Embedsmænd i Hæren og Søværnet bliver ved Beregningen af Tjenestetiden og Gjennemsnitsløbet det Aar, hvori Vedkommende har gjort et Felttog eller været udkommanderet i Anledning af Krig og paa